

Các bằng chứng của AMTI về mức độ cội tảo đọt trong Biển Đông của Trung Quốc và Việt Nam đã nảy sinh các cuộc tranh luận về ai là kẻ xâm lược lén lút và thà nào là nguyên trệng ở Biển Đông. [\[1\]](#)

Khái niệm “xâm lược” đợc đợc cợp trong Nghợ quyợt 3314 ngày 14/12/1974 của Hội đồng Liên Hợp Quốc [\[2\]](#). Theo đó, một quốc gia sử dụng lực lượng quân sự chợng lợi chợ quyợn, số toàn vẹn lãnh thổ hoặc đợc lập chính trợ của một quốc gia khác, hoặc bợt kợ hình thợc nào không phù hợp với Hiến chợng Liên Hợp Quốc. Quốc gia bợ xâm lược có quyợn tợ về chính đợng.

Các công trình cải tạo đất hiện nay trên Biển Đông gồm một cách hữu cơ với các yêu sách chủ quyền. Các bằng chứng lịch sử cho thấy Việt Nam là quốc gia đầu tiên thực hiện quần lý các quần đảo ít nhất từ thế kỷ XVII. Năm 1909 Trung Quốc mới quan tâm đến Hoàng Sa, năm 1932 Trung Quốc còn yêu sách Hoàng Sa là điểm tận cùng lãnh thổ phía Nam. Trung Quốc cũng là quốc gia đóng quân trên Trường Sa muộn nhất vào năm 1988 sau khi dùng vũ lực bắn cháy 3 tàu của Việt Nam, thảm sát dã man 64 lính công binh Việt Nam không vũ khí. Philippines quan tâm đến Trường Sa những năm cuối thập niên 1950 và Malaysia có mặt ở phía Nam vào những năm 1980. Một nước có chủ quyền từ lâu bề trên công bằng vũ lực thì biện pháp đầu tiên là phải mở rộng đóng quân để ngăn chặn sự xâm lấn chủ quyền của mình. Trong năm 1988, Việt Nam đã từng công bố đóng quân và thông báo rõ với thế giới về 21 đảo, đá trên quần đảo của mình. Philippines đóng 8 đảo, Trung Quốc 9 đảo, Đài Loan 1 đảo, Malaysia từ 3 đảo năm 1980 tăng lên 5 vào năm 1999.

Greg Austin lấy con số từ 2009 đến nay Trung Quốc đóng 9 thực thể (features) còn Việt Nam đã tăng gấp đôi lên 48 thực thể. Trước hết, ông này đã dẫn không chính xác phát biểu của Trợ lý Bộ trưởng Quốc phòng Mỹ David Shear vào ngày 13/5/2015: “Việt Nam có 48 điểm đóng” [Nguyên văn: “Viet Nam has 48 outposts”]. Báo cáo Mỹ gọi đó là các outpost (điểm đóng) chứ không phải là features (thực thể). Năm 1995 nhóm giám thiêu cũng thông, tạo điều kiện giải quyết hòa bình các tranh chấp Việt Nam là bên đầu tiên đã kêu gọi các nước tôn trọng nguyên tắc [3]. Việt Nam đã không mở rộng chiếm đóng mới trên bất kỳ một thực thể nào mà chỉ tăng cường các điểm quan sát trên cùng một thực thể để bảo đảm quản lý và chống sự xâm lấn của nước ngoài lên đảo. Ví dụ trên cùng một bãi Thuyền Chài (Barque Canada Reef hay Lizzie Weber Reef) dài khoảng 17 hải lý, rộng khoảng 3 hải lý,

Việt Nam đến trú ở trung tâm bãi và có thêm hai chòi quan sát đầu bãi và cuối bãi. Phát biểu của Đại tá Phùng Quang Thanh ngày 1/6/2015 cho biết Việt Nam vẫn duy trì trên 9 đảo nổi và 12 bãi cồn lúc nổi lúc chìm.

[4]

Nhiều điểm đóng trên một thực thể tự nhiên của các đảo đã bằng việc mở rộng thực thể gấp nhiều lần kích thước thật để xây dựng cơ sở hạ tầng quân sự trên đó như Trung Quốc đang làm. Bên đó của Greg Austin còn ghi nhận các công trình của Việt Nam trên bãi cồn Tả Chính thực thể của mở rộng của đất liền Việt Nam mà không phải là một bộ phận của quần đảo Trường Sa. Từ năm 1989, Việt Nam đã có

Cơm Kinh tế - Khoa học - Dịch vụ trên đó.

[5]

Cách tính trên không biết vô tình hay hữu ý bỏ qua các đảo, đá ở Hoàng Sa ở Trung Quốc dùng vũ lực xâm lấn phi pháp năm 1974. Vì vậy việc sử dụng các con số một cách lẩn lẩn, không nhìn vào bản chất là trò chơi không công bằng.

Các công trình cũi tảo của Việt Nam, Philippines và Malaysia đều bắt đầu trước khi có Tuyên bố Công ước Trung Quốc - ASEAN (DOC) năm 2002 và đều có những điểm chung: được tiến hành trên đảo, đá nổi trên mặt nước, nhằm mục tiêu chôn cất mìn và cũi thiển để sinh sống; nguyên vật liệu được chôn cất liến, các đảo dân được dân số hóa và bắt đầu có các kế hoạch du lịch; không có vỏ khí hống nống, không là cùn cũi quân sự lặn, để dọa các nước khác, chôn có tính phòng thủ, không làm thay đổi bản chất tự nhiên của thớt thớt. Công tác cũi tảo đặt của Trung Quốc trên các bãi cách đặt liến Trung Quốc gần 1.000 km bắt đầu từ 1988, tăng nhanh với tốc độ và quy mô chóng mặt. Các hình ảnh vệ tinh cho thấy Trung Quốc đã tăng diện tích cũi tảo đặt từ 20 đến 810 ha. [6] Tại Subi, tốc độ lặn biển từ tháng 5 đến tháng 6/2015 là 8 ha/ngày biển bãi ngầm này thành mặt cùn cũi có diện tích đến nay là 3,87 km² đặt đặt thiển lập mặt đường biển hơn 3 km.

[7]

Nên nhớ, toàn bộ diện tích các đảo nổi ở Trường Sa không quá 10 km² trên diện tích biển 160-180.000 km². Trung Quốc sẽ dùng các tàu hút nước vét lặn nhốt thớt giúi, phá hủy các rừng san hô để lấy nguyên liệu, vì phạm các công ước quốc tế về bảo vệ môi trường, đã làm tổn hại 300 ha rừng san hô biển, gây tổn thất ban đầu hơn 100 triệu USD mỗi năm

[8]

cho các nước xung quanh Biển Đông và những tổn thất không thể bù đắp cho môi trường. Trung Quốc bãi lập các bãi lúc nổi lúc chìm, biển chúng thành các đảo nhân tạo, rồi đòi hỏi thớt giúi phải công nhận các đảo này có quy chế pháp lý như các đảo nổi, nghĩa là từ chối các đảo nhân tạo chôn có vùng an toàn 500m chúng sẽ có lãnh hải 12 hải lý thớt chí vùng đặt quy định kinh từ 200 hải lý. Điều này không hề có trong Công ước Luật Biển UNCLOS mà Trung Quốc tăng cam kết. Quy mô lặn biển của Việt Nam chôn là 0,2% so với diện tích biển của Trung Quốc vào tháng 3/2015.

[9]

Các công trình xây dựng trên các bãi này được Trung Quốc cho là phục vụ bảo vệ môi trường biển, nghiên cứu khoa học, tìm kiếm cứu nạn những trước hết đó là các cùn cũi quân sự, trang bị vỏ khí hống nống và sân bay, biển công. Quy mô và tốc độ lặn biển của Trung Quốc làm thớt giúi lo lắng vì nó để dọa trực tiếp đến quyền tự do hàng hải của các quốc gia, ít nhất là trong vòng 12 hải lý từ các công trình mà Trung Quốc đang xây dựng. Các cùn cũi này là nổi xuất phát của các lực lượng chấp pháp biển Trung Quốc, xưa đũi, biển, cũi các tàu cá ngư dân Việt Nam, Philippines, Malaysia, tăng bước thiển lập lặn cùn đánh bắt cá và yêu sách đường chín đũi trên toàn Biển Đông. Các cùn cũi này rõ ràng mang tính tổn công, để dọa hoàn bình, ổn định khu vực nên buực M, G7 và nhiều nước khác phải lên tiếng.

[10]

Công trình cũi tảo đặt của Trung Quốc đã kích thích cuộc chạy đua về trang trong khu vực khi buực các nước như vì an ninh chôn quy định của mình phải đều từ những khoản tiến lặn cho vỏ khí.

Trung Quốc rõ ràng đang tự mình đặt các quy tắc mới cho luật biển quốc tế.

PGS.TS. Nguyễn Hồng Thao

(Học viên Ngoại giao Việt Nam và Học giả Quốc gia Hà Nội)

[1] Greg Austin, <http://thediplomat.com/2015/06/who-is-the-biggest-aggressor-in-the-south-china-sea/>

[Andrew Chubb](https://southseaconversations.wordpress.com/2015/06/14/defining-the-status-quo-in-the-south-china-sea/) , <https://southseaconversations.wordpress.com/2015/06/14/defining-the-status-quo-in-the-south-china-sea/>

[2] <http://unispal.un.org/UNISPAL.NSF/0/023B908017CFB94385256EF4006EBB2A> ,
"Xâm lược là hành vi sử dụng vũ lực của một quốc gia chống lại chủ quyền, toàn vẹn lãnh thổ và độc lập chính trị của một quốc gia khác, hoặc theo bất cứ hình thức nào trái ngược với Hiến chương Liên Hợp Quốc."

[3] AFP, Tokyo ngày 21/4/1995. Ngày 20/4/1995, Tổng Bí thư Đảng Cộng sản Việt Nam Đỗ Mười đã phát biểu chính thức tại Tokyo rằng: "Quan điểm của Việt Nam là giữ gìn hòa bình, duy trì hòa bình và an ninh ở khu vực và tìm kiếm một giải pháp hòa bình cho tranh chấp thay vì là sử dụng hay đe dọa sử dụng vũ lực."

[4] <http://uk.reuters.com/article/2015/06/01/uk-vietnam-usa-defense-idUKKBN0OH1L320150601>

[5] Ngày 14/8/1989, Chính phủ Việt Nam quyết định thành lập Công Cảnh sát - Khoa Học - Dịch vụ trên vùng bãi ngầm Trường Chinh, Huyện Trần, Quận Hoàng, Phúc Tân, Phúc Nguyên thuộc thềm lục địa Việt Nam. Có tọa độ 7-8⁰30' Bắc, 109⁰-112⁰20' Đông.

Nhân Dân ngày 14/8/1989.

[6] <http://www.economist.com/news/asia/21652510-america-and-china-are-odds-over-south-china-sea-trouble-shangri-la> ; “Bộ trưởng Carter cho biết Trung Quốc đã cơi tạo hơn 2.000 mẫu Anh (tổng cộng 810 ha), một diện tích lớn hơn tất cả các bên tranh chấp cùng lại.. và lớn nhất trong lịch sử khu vực... chỉ trong 18 tháng, một khoản thời gian rất ngắn.”

[7] <https://medium.com/@VictorRobertLee/china-rapidly-expanding-subi-reef-land-fill-c7eee36b1f84>

[8]

<http://www.gov.ph/2015/04/13/dfa-statement-on-chinas-reclamation-activities-and-the-impact-on-the-regions-marine-environment/>

[9] Carlyle Thayer, Review of the implementation of the 2002 ASEAN-China DOC

and COC and challenges, Seminar Workshop on the implementation of the DOC-SCS, Manila, 14-15 May 2015, p. 10.

[\[10\]](#)

<http://www.reuters.com/article/2015/06/06/us-g7-summit-southchinasea-idUSKBN00M05D20150606>